

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 67.852 van 29 augustus 1997
in de zaak A. 70.985/IV-16.174.**

In zake : de n.v. STRUKTON DE MEYER,
die woonplaats kiest bij
Advocaat D. MATTHYS,
kantoor houdende te GENT,
Apostelhuizen 26 R

tegen :

de Maatschappij voor het Intercommunaal
Vervoer te BRUSSEL,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. STORME,
kantoor houdende te GENT,
Coupure 5.

tussenkomen partij :

de s.a. Electrification et Travaux en
WALLONIE,
die woonplaats kiest bij
Advocaten A. DELVAUX en Y. HANNEQUART,
kantoor houdende te LUIK,
Place des Nations Unies 7.

D E R A A D V A N S T A T E , I V e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat de
n.v. STRUKTON DE MEYER op 13 september 1996 heeft
ingediend om de vernietiging te vorderen van "een
beslissing getroffen op 9 juli 1996 door het beheers-
comité van de M.I.V.B., waarbij de opdracht voor de
vernieuwing van sporen en wegenis in M.I.V.B.-zone en
herinrichting van wegenis buiten M.I.V.B.-zone en
voetpaden te Vorst en Ukkel, tussen het Sint-Denijsplein
en de Baron Van Hammestraat (loten I t/m IV), uitge-
schreven als een algemene offerteaanvraag werd gegund
aan de NV ETWAL en waarbij de inschrijving
d.d. 19.06.1996 van verzoekster niet werd weerhouden";

Gelet op het arrest nr. 63.633 van 18 december 1996 waarbij wordt besloten dat het beroep niet kennelijk gegrond is, dat de debatten worden heropend en dat de zaak volgens de gewone procedure wordt behandeld;

Gelet op het arrest nr. 63.634 van 18 december 1996 waarbij de schorsing wordt bevolen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van het beheerscomité van de Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel van 9 juli 1996 houdende de toewijzing van de loten I, II, III inzake de vernieuwing der sporen en herinrichting van de Neerstallesteenweg te Ukkel en te Vorst aan de n.v. ETWAL;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur J. STEVENS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 30 april 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 10 juni 1997;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat D. MATTHYS, die verschijnt voor de verzoekende partij, van Advocaat P. AERTS, die loco Advocaten M. STORME, G. BOGAERT en E. GILLET verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat D. D'HOOOGHE, die loco Advocaten A. DELVAUX en Y. HANNEQUART verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het gedeeltelijk eensluidend advies van Auditeur J. STEVENS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de procedure.

1.1. Overwegende dat met een verzoekschrift van 31 oktober 1996 de n.v. ETWAL, aan wie de opdracht werd toegewezen vraagt om in het geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat deze vraag wordt ingewilligd;

2. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak de volgende zijn :

2.1. De verwerende partij schrijft een algemene offerteaanvraag uit voor de vernieuwing der sporen en de herinrichting van de Neerstallesteenweg op het grondgebied van de gemeenten Vorst en Ukkel.

De opdracht is onderverdeeld in vier "loten". De eerste drie hebben betrekking op sporen en wegen, het laatste omvat alleen wegenwerken.

2.2. In het bestek is onder meer bepaald :

"...

Er wordt prijs gevraagd voor de uitvoering der werken :

- met behoud van de tramexploitatie (index a)
- met totale onderbreking van de tramexploitatie (index b)

In principe worden de werken uitgevoerd met behoud van de tramexploitatie; ...' (Inleiding)

'De werken worden voorzien tussen 06 en 22 uur, sommige werken dienen te gebeuren tussen 22 en 06 uur.
(...)

De aandacht der inschrijvers wordt in het bijzonder gevestigd op het feit dat de inschrijver niet de exclusiviteit heeft in de uitvoering van alle uit te voeren werken, zoals hierboven bepaald, alsook op het eventueel bestaan van een alternatief, voorgesteld voor de uitvoering van dit werk, die het voorwerp kan uitmaken van een andere offerteaanvraag.' (Eerste Deel; artikel 4./1)
(...)"

2.3. De opening der offertes heeft plaats op 19 juni 1996.

Er zijn negen firma's die inschrijven.

De verzoekende partij dient een offerte in voor de percelen I, II en III; de tussenkomende partij voor de vier percelen.

2.4. Bij haar inschrijving voegt de tussenkomende partij een nota waarin gesteld wordt :

"...

Cependant, suite à une étude approfondie de ce dossier, il nous est possible de réaliser l'ensemble du chantier en ne recourant pas à la mise à voie unique de la circulation des trams.

En effet, nous croyons que la mise à double sens de circulation d'une voie unique est susceptible de créer de graves perturbations au trafic des trams et plus encore au trafic routier et donc, à l'approvisionnement du chantier.

C'est pourquoi, nous vous proposons, en variante, l'exécution de ce chantier avec voie restant exploitée normalement mais en profitant des coupures prévues dans la soumission de base (22h00 à 05h00).

...
Cette variante reprend les quantités prévues dans les bordereaux repris sous méthode II mais les prix unitaires sont valables pour une voie en exploitation normale".

2.5. Op 24 juni 1996 blijkt een vergadering te hebben plaatsgehad tussen de verwerende partij (Diensthoofd ir. MARQUETEEKEN) en de tussenkomende partij.

Op 27 juni 1996 schrijft de tussenkomen-
de partij een brief aan de verwerende partij, ter attentie
van ir. MARQUETEEKEN :

"A la suite de notre réunion de ce 24 juin 1996,
nous tenons à confirmer les éléments suivants :

Dans la méthode de travail prévue en variante pour
le chantier ..., nous renouvelerons les voies en
maintenant les deux voies en service, sans perturba-
tion du trafic du tram autre que celle prévue dans le
cahier spécial des charges (suppression du trafic
entre 22h00 et 05h00).

Afin de remédier au problème occasionné par les
ripages importants sur certains tronçons de voie,
nous poserons la nouvelle voie sur un tracé identique
à celui des voies anciennes et en synergie avec votre
service caténaire, nous procéderons au ripage défini-
tif de celles-ci dans leur position définitive.

Pour remédier au problème rencontré par l'abaiss-
ement des nouvelles voies (jusqu'à 25 cm), nous
procéderons à un raccord vertical sur 18 à 36 m de
voie en fin de pose. Ces un ou deux panneaux seront
démontés et abaissés à nos frais lors de la pose
suivante.

...
Lors de notre réunion, vous nous avez mis en garde
au sujet des réseaux de gaz dans le chantier. Nous
pouvons vous assurer de notre plus grande vigilance.
..."

2.6. In een nota van de Technische Diensten van
de verwerende partij van 9 juli 1996 leest men :

"...
Voor elk van de 4 partijen werden offertes ge-
vraagd voor twee varianten die overeenstemmen met :
variante a : uitvoering zonder onderbreking van de
exploitatie maar met de plaatsing van voorlopige
wissels die het beurtelings verkeer mogelijk maken
van de trams op enkel spoor (onderbreking van de
exploitatie van 22 h 00 tot het begin van de dienst)
variante b : ...".

Volgens de nota moet voor de drie eerste
loten de verzoekende partij volgens de toekennings-
criteria als eerste gerangschikt worden voor de
"variante A". De nota voegt er echter aan toe dat die
offertes "... moet beschouwd worden als abnormaal
laag omdat er een afwijking met meer dan 15 % van het

gemiddelde van de offertes vastgesteld werd (uiterste offerte uitgesloten)".

In de nota leest men nog :

"Er moet opgemerkt worden dat :

...
de firma ETWAL bovendien een offerte indient voor de 3 partijen sporen (met een vermindering van 1% in geval van bestelling van de 3 partijen) in een variante die erin bestaat de twee tramsporen permanent in dienst te houden, aangezien de werken uitgevoerd worden door de installatie op haar kosten van verschillende voorlopige spoorverbindingen.

...
Uit het onderzoek van variante A (onderbreking van de exploitatie om 22 h 00 en plaatsing van voorlopige verbindingen) blijkt dat het bedrag van de laagste offerte ongeveer overeenstemt met het alternatieve door ETWAL geformuleerde voorstel (onderbreking van de exploitatie op de 2 sporen - werken zonder plaatsing van wissels).

Dit alternatief voorstel werd onderzocht met de verantwoordelijken van deze firma, zowel op het vlak van de werkmethode als op het vlak van de naleving van de termijnen en van de kosten. De onderneming heeft gedetailleerde verduidelijkingen verstrekt zonder wijziging van de offerte die bij brief van 27 juni 1996 bevestigd werden.

Deze oplossing is op globaal vlak de interessantste voor de M.I.V.B. omdat zij de storingen voor de exploitatie beperkt en de bijkomende kosten die veroorzaakt worden door de plaatsing van voorlopige wissels aanzienlijk vermindert.

De bijkomende kosten van variante A werden geraamd op 19,31 miljoen en kunnen onderverdeeld worden als volgt :

- meerkosten wachttijd ingevolge verkeer op enkel spoor : 6 milj.
- versterking lijn 52 : 3,11 milj.
- voorbereiding van de voorlopige wissels (12 keer verplaatsen) : 8 milj.
- installatie lichtsignalisatie voor trams (enkel spoor) : 1,9 milj.
- werken voor installatie trolleydraad boven de voorlopige wissels (12 keer te installeren en te verwijderen) 0,3 milj.

TOTAAL 19,31 milj.

De vergelijking met het alternatief door ETWAL geformuleerd voorstel (70.812.324) moet gedaan worden door bij de diverse offertes van variante A een bedrag te voegen van 19,31 miljoen, waardoor de offerte van STRUKTON-DE MEYER, verhoogd met de bijkomende M.I.V.B.-kosten, ongeveer 88,58 miljoen frank bedraagt (69,27 miljoen + 19,31 miljoen).

Rekening houdend met deze elementen, wordt voorgesteld voor de partijen sporen bestelling te plaatsen bij de firma ETWAL, volgens haar alternatief voorstel, voor een bedrag van 70.812.324 fr., excl. BTW. ...".

2.7. Het beheerscomité van de verwerende partij besluit op 9 juli 1996 de "loten" I, II en III te gunnen aan de tussenkomende partij. Voor de motivering worden de termen van voormelde nota hernomen.

3. Over het beroep in zoverre het gericht is tegen de gunning van de opdracht aan de tussenkomende partij.

3.1. Overwegende dat het gerechtelijk debat zich is gaan toespitsen op de vraag of het voorstel van de tussenkomende partij dat bij de toewijzing van de opdracht aanvaard werd, rechtens aanvaard kon worden;

Overwegende dat in het eerste onderdeel van haar eerste annulatiemiddel verzoekster staande houdt dat dit niet kon : dat voorstel kan niet als een variëteit aangemerkt worden, evenmin als een suggestie; en zo dan toch aanvaard moet worden dat het een suggestie betreft, dan kon het niet in aanmerking genomen worden omdat blijkens artikel 4.1. van het bestek, gereproduceerd onder 3.2., zulks alleen kon op voorwaarde dat de suggestie tot voorwerp werd gemaakt van "een andere offerteaanvraag";

Overwegende dat de verwerende partij volhoudt dat het een suggestie betreft; dat zij het argument ontleend aan voormeld artikel 4.1. afwijst; dat zij betoogt dat "... de administratie zich, overeenkomstig dit artikel, enkel het recht voorbehoudt om, in geval van problemen bij de uitvoering, eventueel een nieuwe offerteaanvraag uit te schrijven, doch zich geenszins de verplichting daartoe oplegt; dat de bedoeling van deze clausule inderdaad is om tijdig te kunnen

ingrijpen indien na de gunning zou blijken dat de gekozen inschrijver moeilijkheden kent om bepaalde werken uit te voeren of de vooropgestelde uitvoerings-termijnen te respecteren";

3.2. Overwegende dat in de terminologie van de voor de onderhavige zaak geldende regelgeving betreffende de overheidsopdrachten de begrippen "variante" en "suggestie" bekend zijn; dat met name § 3 van artikel 4 van het koninklijk besluit van 22 april 1977 betreffende de overheidsopdrachten -het artikel dat bepaalt wat het bestek moet vermelden- als volgt luidt : "§ 3. Indien het bestek varianten oplegt of toestaat, moet het voorwerp van die varianten duidelijk worden aangegeven en aard en draagwijdte ervan nader omschreven"; dat aan de andere kant artikel 14 van de wet van 14 juli 1976 betreffende de overheidsopdrachten -het artikel dat bepaalt hoe bij offerteaanvraag het opdrachtgevend bestuur moet kiezen tussen de inschrijvers- bepaalt dat bij haar keuze de bevoegde overheid rekening moet houden "met alle in de offerte gedane suggesties, tenzij in het bijzonder bestek anders is bepaald";

Overwegende dat in hun onderlinge verhouding binnen de terminologie van de regelgeving varianten en suggesties dus hierin van elkaar verschillen dat aan de variante de overheid zelf gedacht heeft terwijl bij de suggestie het initiatief van de inschrijver uitgaat; dat de reden waarom de regelgeving aanvaardt dat een inschrijver bij wijze van "suggestie" voorstellen doet die het opdrachtgevend bestuur als "variante" onvermeld heeft gelaten, bezwaarlijk een andere kan zijn dan dat het bestuur niet op de idee kon komen de in het voorstel vervatte oplossing tot voorwerp van een variante te maken omdat het van die oplossing geen weet had; dat zo te verklaren is dat de inschrijvers die de "suggestie" niet hebben gedaan, het bestuur niet kunnen verwijten ook aan hen bij wege van een "variante" de kans niet te

hebben geboden om die "suggestie" te doen; dat zo ook van de kant van de inschrijver die de suggestie heeft gedaan, te verklaren is dat hij er aanspraak op kon maken dat de andere inschrijvers van zijn vondst niet kunnen profiteren; dat die visie op wat een suggestie is, onderbouwd wordt door de parlementaire voorbereiding van de wet van 14 juli 1976 en van de voorgangster van die wet, de wet van 4 maart 1963 : suggesties beogen de technische vooruitgang (Senaat, Parl. doc., 1975-1976, nr. 723/1, memorie van toelichting, p. 24), ze moeten kunnen omdat het bestuur niet steeds op de hoogte is van de laatste nieuwigheden en niet verstoken mag blijven van de vruchten van de vooruitgang op technisch en wetenschappelijk gebied (Senaat, Parl. doc., 1961-1962, nr. 364, memorie van toelichting, p. 15);

3.3. Overwegende dat in de onderhavige zaak de tussenkomende partij haar voorstel een "variante" heeft genoemd, zowel in haar inschrijving zelf als in haar, onder 2.5. gerelateerde, toelichting van 27 juni 1996; dat als men haar op de letter neemt, zij zichzelf zodoende veroordeeld heeft : blijkens de onder 3.2. in herinnering gebrachte regelgeving moeten "varianten" in het bestek of toegestaan of opgelegd zijn en moet in dat bestek het voorwerp, de aard en de draagwijdte ervan gepreciseerd zijn; welnu, het kwestieuze voorstel is als variante in het bestek niet terug te vinden; dat blijkens de stukken van het administratief dossier ook het bestuur de term "variante" gebruikt om het voorstel te kwalificeren;

Overwegende dat wel, naar men reeds onder 2.6. heeft kunnen vaststellen, in het verdere verloop van de administratieve procedures niet meer of niet meer alleen de term "variante" is gebruikt, maar de uitdrukking "alternatief voorstel" ("proposition alternative");

Overwegende dat, zoals gezien, de regelgeving de termen "variante" ("variante") en "suggestie" ("suggestion") kent; dat zij niet de uitdrukking "alternatief voorstel" ("proposition alternative") kent;

Overwegende dat wel in het bestek van de opdracht de term "alternatief" ("alternative") wordt aangetroffen : het reeds onder 2.2. geciteerde achtste lid van artikel 4.1. van het eerste deel van het bestek luidt als volgt :

"De aandacht der inschrijvers wordt in het bijzonder gevestigd op het feit dat de inschrijver niet de exclusiviteit heeft in de uitvoering van alle uit te voeren werken, zoals hierboven bepaald, alsook op het eventueel bestaan van een alternatief, voorgesteld voor de uitvoering van dit werk, die het voorwerp kan uitmaken van een andere offerteaanvraag";

dat, aangezien de regelgeving terminologisch enkel "varianten" en "suggesties" kent, men, tenzij men het als een extralegaal begrip gewoon wil bannen, een "alternatief" of "alternatief voorstel" moet doen doelen op een variante of een suggestie, of op beide;

3.4. Overwegende dat onder 3.1. is gezien dat verzoekster zich op de geciteerde bepaling uit artikel 4.1. beroept om het "alternatief voorstel" van de tussenkomen partij ontoelaatbaar te noemen; dat daar ook is gezien dat volgens de verwerende partij die bepaling hier niet te pas komt omdat ze moeilijkheden gedurende de uitvoering wil opvangen en dus veronderstelt dat de opdracht is gegund, zodat ze voor de rechtsgeldigheid van de gunning onmogelijk een rol kan spelen;

Overwegende dat met deze interpretatie in haar beperking niet kan worden ingestemd; dat ze wel betrokken kan worden op het zinsdeel van de te interpreteren bepaling die aan de inschrijver "de exclusiviteit ... in de uitvoering van alle uit te voeren werken" ontzegt; dat op die passage echter een zinsdeel volgt dat ingeleid wordt met het woord "alsook" ("ainsi") welk woord op een andere hypothese duidt; dat die andere hypothese dan het geval moet zijn dat een alternatief voorstel bestaat voor de uitvoering van het werk, welk voorstel "het voorwerp kan uitmaken van een andere offerteaanvraag"; dat hier gedacht kan worden aan het geen gevolg geven aan de offerteaanvraag omdat een alternatieve oplossing is opgedoken, die tot een nieuwe offerteaanvraag kan leiden;

3.5. Overwegende dat wanneer de alternatieve oplossing die zich heeft aangemeld, een variante is in de boven aangegeven zin, een nieuwe offerteaanvraag noodzakelijk zal zijn tenzij men zich in een der gevallen bevindt waarin krachtens artikel 17 van de wet van 14 juli 1976 onderhands kan worden gehandeld;

Overwegende dat wanneer de alternatieve oplossing die zich heeft aangemeld, een suggestie is in de boven aangegeven zin -dus een oplossing die het bestuur onbekend was- integendeel kan worden aangenomen dat het bestuur zonder meer, dus zonder nieuwe offerteaanvraag, de opdracht gunt aan de inschrijver die die oplossing aanbiedt; dat, immers, zoals onder 3.2. is overwogen, de andere inschrijvers zich daarover niet kunnen beklagen en de vindingrijke inschrijver integendeel er zich zou kunnen over beklagen dat zijn vondst aan een ander ten goede komt;

3.6. Overwegende dat de alternatieve oplossing die de tussenkomende partij heeft aangeboden, onmogelijk

voorgesteld kan worden als een oplossing die het bestuur onbekend was, als een "nieuwigheid";

Overwegende dat de omstandigheid dat de tussenkomende partij en het bestuur de term "suggestie" nooit hebben gebruikt, dat zij beiden wel de term "variante" hebben gebruikt, dat ook toen het bestuur een andere term ging gebruiken, dat nog de term "suggestie" niet was, maar wel de, getoetst aan de regelgeving nietszeggende, benaming "alternatieve oplossing" reeds die richting uitwijst;

Overwegende dat in haar memorie van antwoord de verwerende partij het wel heeft over "het ingenieuze en precisie-werk van het ripage-systeem", het ripage-systeem zijnde het systeem dat volgens het "alternatief voorstel" van de tussenkomende partij zou worden aangewend; dat wanneer de verzoekende partij in haar memorie van wederantwoord daarop reageert met de opmerking dat het ripage-systeem voor de verwerende partij niet nieuw was aangezien zij het reeds eerder heeft toegepast en zelfs voorgeschreven, de verwerende partij in haar laatste memorie stelt dat zij niet beweert dat dit systeem op zich haar onbekend was, maar dat de door de tussenkomende partij voorgestelde techniek "voor deze specifieke opdracht niet onmiddellijk gekend en voor de hand liggend was", dat ze een innovatie was "qua toepassingsgebied"; dat het administratief dossier echter niet meer doet kennen dan een veeleer summiere beschrijving van hetgeen de tussenkomende partij zich voorneemt te doen en dus geen gegevens bevat die geloofwaardig maken dat de toepassing van het ripage-systeem in het onderhavige geval kwalitatief, met name qua moeilijkheidsgraad, niet te vergelijken valt met een doordeweekse toepassing van dat systeem en wel in zulke mate daarmee onverenigbaar dat het voorstellen ervan een het bestuur verrassende suggestie uitmaakte; dat aldus de verwerende partij niet

aannemelijk heeft gemaakt dat het door de tussenkomende partij voorgestelde alternatief meer was dan wat de tussenkomende partij zelf een "variante" noemde, maar dan een variante die, aangezien in het bestek de indiening ervan noch toegestaan noch opgelegd was, niet ingediend kon worden zodat aan de andere inschrijvers niet verweten kon worden dat zij ze niet hebben ingediend; dat het eerste middel in zijn eerste onderdeel gegrond is;

4. Over het beroep in zoverre het gericht is tegen het niet "weershouden" van de offerte van verzoekster.

4.1. Overwegende dat blijkens haar verzoekschrift verzoekster in de beslissing de omstreden opdracht aan de tussenkomende partij te gunnen ook leest de beslissing om haar offerte niet te "weershouden", - bedoeld zal zijn die offerte niet in aanmerking te nemen;

Overwegende dat laatstgenoemde beslissing inderdaad in de eerstgenoemde geïmpliceerd is; dat, immers, wanneer verschillende kandidaten zich voor een overheidsopdracht aanmelden, het besluit houdende de gunning van de opdracht aan één van hen uiteraard de weigering impliceert aan een van de anderen de opdracht te gunnen; dat daaruit logischerwijze volgt dat wanneer op vordering van een geweerde kandidaat de schorsing of de vernietiging wordt uitgesproken van de beslissing houdende toewijzing van de opdracht, impliciet mede geschorst of vernietigd is de weigering die kandidaat de opdracht te gunnen, ook wanneer die kandidaat daar niet uitdrukkelijk om heeft gevraagd; dat, in dezelfde logische lijn, van een impliciet mee schorsen of vernietigen geen sprake kan zijn wanneer de verzoeker uitdrukkelijk te kennen geeft dat hij zich alleen tegen de toewijzing aan zijn concurrent keert omdat hij zich neerlegt bij het feit dat hij de toewijzing niet heeft gekregen; dat immers wat uitdrukkelijk uit het voorwerp

van het geding is gesloten, niet impliciet mee geschorst of vernietigd kan worden;

Overwegende dat nu men zich te dezen niet in dat laatste geval bevindt, de stelling van de verwerende partij dat verzoeksters vordering tot vernietiging van de toewijzingsbeslissing en haar vordering tot impliciete weigering van de toewijzing aan haar, verzoekster, procedureel afzonderlijk behandeld moeten worden, niet kan worden bijgevalen;

4.2. Overwegende dat het impliciet mee schorsen of vernietigen van de weigeringsbeslissing niet ipso facto insluit dat de Raad meent dat het de verzoeker is die de opdracht had moeten krijgen; dat zulks maar zo is wanneer de Raad een annulatiemiddel ernstig of gegrond bevindt volgens hetwelk het bestuur de rechtsplicht had hoe dan ook welbepaald aan de verzoeker de opdracht te gunnen; dat in dat geval het voor de duidelijkheid in het rechtsverkeer dienstig kan zijn zulks uitdrukkelijk in het schorsings- of vernietigings-arrest tot uiting te brengen door het niet te laten bij een impliciet mee schorsen of vernietigen van de impliciete weigeringsbeslissing, maar die schorsing of die vernietiging uitdrukkelijk in het dictum van het arrest op te nemen;

4.3. Overwegende dat, tenzij het van openbare orde is, het annulatiemiddel afgeleid uit de schending van de rechtsplicht aan de verzoeker de opdracht te gunnen, door de verzoeker moet worden aangevoerd;

Overwegende dat in haar verzoekschrift verzoekster een annulatiemiddel met een zodanige strekking aanvoert; dat zij immers staande houdt dat, had de verwerende partij de in het bestek vastgestelde gunningscriteria toegepast, zij de opdracht aan haar, verzoekster, had moeten gunnen;

4.4. Overwegende dat dit annulatiemiddel niet gegrond is; dat volgens de onder 2.6. gerelateerde nota van de technische diensten van de verwerende partij verzoekster weliswaar met toepassing van de gunnings-criteria van het bestek als eerste moet worden gerangschikt; dat echter op dat punt het tot beslissen bevoegde orgaan van de verwerende partij zich niet heeft uitgesproken, aangezien dat orgaan het buiten het bestek liggende "alternatief voorstel" van de tussenkomen-de partij heeft verkozen; dat daarenboven in voormelde nota een voorbehoud wordt gemaakt bij de offerte van ver-zoekster, te weten dat die offerte "moet beschouwd worden als abnormaal laag omdat er een afwijking van meer dan 15 % van het gemiddelde van de offertes vast-gesteld werd (uiterste offerte uitgesloten)"; dat ook op dat punt het tot beslissen bevoegde orgaan van de verwerende partij zich niet heeft uitgesproken, was het maar door het voorbehoud van haar technische diensten te corrigeren in die zin dat deze het probleem van het abnormaal karakter van de door verzoekster geboden prijs hadden moeten situeren binnen de paragrafen 1 en 2 van artikel 25 van het koninklijk besluit van 22 april 1977 en niet, zoals zij gedaan hebben, binnen paragraaf 3 van dat artikel, die blijkens artikel 42 van hetzelfde besluit, niet van toepassing is op offerteaanvragen; dat paragraaf 3 van artikel 25 overigens maar hierin verschilt van de paragrafen 1 en 2 dat het het bestuur ertoe verplicht na te gaan of de aangeboden prijs niet abnormaal is, en dat het feit dat het bestuur zich ten onrechte daartoe verplicht acht, dat bestuur niet kan beletten op eigen gezag conform de paragrafen 1 en 2 een onderzoek naar het abnormaal karakter van de aangeboden prijs in te stellen; dat het middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de n.v. ETWAL in het beroep tot nietigverklaring wordt ingewilligd.

Artikel 2.

Vernietigd wordt het besluit van 9 juli 1996 van het beheerscomité van de Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel houdende toewijzing aan de n.v. ETWAL van de loten I, II en III van de opdracht voor de vernieuwing der sporen en de herinrichting van de Neerstallesteenweg te Ukkel en te Vorst.

Artikel 3.

Het beroep wordt voor het overige verworpen.

Artikel 4.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op drieduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op negenentwintig augustus
1900 zevenennegentig, door de IVe kamer, die was samen-
gesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	kamervoorzitter,
	D. VERBIEST,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

J. BORRET.